

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (átdolgozás)

(COM(2008) 820 végleges – 2008/0243 (COD))

(2009/C 317/22)

Előadó: **An LE NOUAIL-MARLIÈRE**

2009. április 1-jén a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról

COM(2008) 820 végleges – 2008/0243 (COD).

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció 2009. június 25-én elfogadta véleményét. (Előadó: An Le Nouail-Marlière.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. július 15–16-án tartott, 455. plenáris ülésén (a 2009. július 16-i ülésnapon) 154 szavazattal 6 ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések

1.1. Az EGSZB kedvezően fogadja az Európai Bizottság által az ún. „Dublin II” rendeletben javasolt változtatásokat a rendszer hatékonyságának javítása, valamint az eljárás alkalmazása és a nemzetközi védelemre szoruló személyek jogainak tiszteletben tartása érdekében, továbbá azért, hogy a rendelet megfeleljen a befogadási képességek terén olyan nehézségekkel küzdő tagállamok helyzetének, melyek nem tudják biztosítani a védelem szükséges szintjét.

1.2. Az EGSZB helyesli és támogatja azt a szándékot, hogy biztosítsanak tényleges hozzáférést a menedékkérelmi eljáráshoz, illetve hogy kötelezzenek minden felelős tagállamot a menedékjogi kérelmet hozzájuk benyújtó személyek védelmi szükségleteinek teljes körű értékelésére.

1.3. Az EGSZB tudomásul veszi az Európai Bizottság dokumentumában tetten érhető előrelépést a magasabb szintű védelmi normák biztosításának terén, ami elsősorban a védelmet kérőknek a kérelmük elbírálási folyamata helyzetéről való jobb tájékoztatásában nyilvánul meg – ugyanakkor fenntartásai vannak nyelvi szempontból, illetve azzal a nyelvvel kapcsolatban, amelyen a kérelem vagy az átadás helyzetéről szóló információt megfogalmazzák. Ugyanis tekintettel arra, hogy a tájékoztatásnak értesítési értéke van, továbbá jogorvoslati jogokat és határidőket tartalmaz, a nemzetközi védelmet kérelmező személyt mindig saját vagy egy általa ismertnek mondott nyelven kellene értesíteni, akár hiteles tolmács vagy jogi fordítás közvetítésével, illetve a törvényszékek által hivatalból kijelölt vagy a kérelmező által kiválasztott védő útján.

1.4. A nemzetközi védelmet kérelmezőknek hivatalból biztosított, ingyenes jogi védelmet és támogatást kellene nyújtani.

1.5. Az EGSZB értékeli a humanitárius záradékok mérlegelési záradékokká történő bővítését, de kívánatosnak tartja az alkalmazási keret pontosítását annak érdekében, hogy a mérlegelési és a független felelősségvállalási záradékok ne fordulhassanak a menedékkérők érdeke és védelme ellen;

1.6. hangsúlyozza, hogy minden egyes kérelmező helyzetét külön-külön meg kell vizsgálni, a felelős tagállam meghatározásának fázisában is, a kérelem kimerítő vizsgálata és a kiegészítő védelem megfontolása érdekében, ha, és csakis akkor, ha az első (menekültügyi) egyezmény feltételei nem teljesülnek.

1.7. Megismétli a tagállamoknak és az Európai Uniónak szóló ajánlását, miszerint ne alkalmazzanak ún. biztonságos harmadik országok által összeállított listákat mindaddig, amíg a tagállamok az emberi jogi területen tevékenykedő NGO-knak, az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek benyújtott közös listája nem készül el a kérelem vizsgálatáért felelős tagállam meghatározásának fázisában.

1.8. Sajnálataát fejezi ki amiatt, hogy a **menedékkérők fogva tartását** nem nyilvánították elfogadhatatlan gyakorlatnak abban az esetben, ha azt nem jogi hatóság rendeli el.

1.9. Kívánatosnak tartja, hogy – az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlatának megfelelően – a jogorvoslati kérelmet tekintések felfüggesztő érvényűnek a visszatoloncolás vagy az ún. önkéntes visszatérés esetében.

1.10. Kéri, hogy juttassák érvényre az emberi jogi területen tevékenykedő NGO-k tapasztalatait, és biztosítsanak számukra hozzáférést a nemzetközi védelmet kérelmezőkhöz, nyújtsanak lehetőséget arra, hogy segíthessék a menedékkérőket, a tagállamok pedig használhassák fel ezeknek az NGO-knak az ismereteit adott esetben a védelmi kérelmek vizsgálatával megbízott hivatalnokok képzésébe való bevonásukkal – a felelős tagállam meghatározásának létfontosságú szakaszában is –, és vegyék figyelembe a helyi és regionális dimenziót, lehetővé téve, hogy a helyi és regionális önkormányzatok igénybe vegyék az illetékes NGO-k segítségét és támogatását.

1.11. Javasolja a tagállamoknak, hogy lépjenek fel aktívabban az embercsempészetért felelős bűnözőkkel szemben, és ratifikáljanak nemzetközi eszközöket a bűnözés elleni küzdelemhez, ideértve az Egyesült Nemzetek határokon átnyúló szervezett bűnözés elleni egyezményéhez csatolt két jegyzőkönyvet, vegyék le a biztonságos harmadik országok listájáról azokat az országokat, amelyek nem ratifikálták ezeket az eszközöket, illetve a genfi menekültügyi egyezményt; biztosítsák az embercsempészetnek áldozatul esett személyek védelmét és mentesítsék őket az eljárástól, jobban tiszteletben tartva a nemzetközi védelemhez való jogot menedék és védelem kérelmezése esetén attól kezdve, hogy a hatóságok erről tudomást szereznek, és biztosítsák ennek megfelelő képzésüket.

1.12. Titoktartás és a személyes adatok kezelése

- Az EGSZB üdvözlözi az Eurodacban (COM-2008/825-3) szereplő javaslatokat az adatbiztonság növelésére, ideértve a tagállamoknak azt a kötelezettségét, mely szerint biztonsági tervet kell kidolgozniuk az adatok fizikai védelmére, jogosulatlan személyek hozzáféréseinek megelőzésére, illetve többek között a jogosulatlan felhasználás, olvasás, másolás és adatbevitel megelőzésére ⁽¹⁾. A menedékkérőknek az adatok nyilvánosságra kerüléséből eredő veszéllyel kapcsolatos fokozott veszélyeztetettsége a titoktartás és a biztonság magas színvonalát követeli meg.
- Az EGSZB támogatja a többi olyan rendelkezést is, amelyek célja az adatok törlésének hatékonyabb irányítása, hiszen ezekkel biztosítható, hogy kényes információkat ne tároljanak az adatbázisban a szükségesnél hosszabb ideig, vagyis a tartózkodási engedély kiadása vagy az egyénnek a tagállamból való távozása után.

1.13. A menekültek védelme az EU-val szomszédos államokban

Az EGSZB arra ösztönzi az EU-t, hogy ne adja át a menedékkérők ügyeinek egyéni kezelését és vizsgálatát olyan államoknak, amelyek nem ratifikálták a menekültek védelméről szóló nemzetközi egyezményt ⁽²⁾ vagy kiegészítő jegyzőkönyvét ⁽³⁾.

2. Bevezetés és az Európai Bizottság javaslatának összefoglalása

2.1. A közös európai menekültügyi rendszert két különálló szakaszban építik ki. Az elsőt az 1999 -ben, **Tamperében tartott**

Európai Tanács indította el, azután, hogy elfogadták az Amszterdami Szerződést, amely közösségi vetülettel ruházta fel a bevándorlási és menekültügyi politikákat. Ez az első szakasz 2005-ben ért véget.

2.2. Az **első szakasz** lehetővé tette néhány menekültügyi irányelv kidolgozását, és elindult a tagállamok közötti együttműködés.

2.3. A közös európai menekültügyi rendszer kiépítésének **második szakasza** a 2004 novemberében elfogadott **hágai programmal** kezdődött, amelyben kitűzték, hogy 2010-re el kell érni a közös európai menekültügyi rendszer fő céljait, olyan eszközök és intézkedések elfogadása révén, amelyek célja, hogy magasabb fokú harmonizációt és jobb védelmi normákat biztosítson a közös európai menekültügyi rendszer számára.

2.4. Új kezdeményezések elfogadása előtt az Európai Bizottság 2007-ben **zöld könyvet** ⁽⁴⁾ adott ki, melyet a különböző európai intézmények, a tagállamok és a civil társadalom elé terjesztett ⁽⁵⁾, majd ennek alapján az Európai Bizottság elfogadta a menekültügyi politikai tervet. Ez a terv felsorolja azokat az intézkedéseket, amelyeket az Európai Bizottság a közös európai menekültügyi rendszer második szakaszában szeretne elfogadni.

2.5. A Tanács 2003. február 18-i 343/2003/EK rendelete egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (továbbiakban: dublini rendelet) ⁽⁶⁾ – melynek átdolgozására az Európai Bizottság javaslatot nyújtott be – már képezte EGSZB-velemény ⁽⁷⁾ tárgyát.

2.6. Ennek az átdolgozásnak az elsődleges célja a rendszer hatékonyságának javítása, valamint jobb védelmi normák biztosítása a „dublini eljárás” hatálya alá tartozó személyek számára. Utóbbi feladata a menedékjogi kérelem, illetve a kiegészítő védelemre vagy a nemzetközi védelemre irányuló kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása a genfi egyezmény (1965), a New York-i jegyzőkönyv (1967), a Tanács 2003. január 27-i 2003/9/EK „befogadási” irányelve, valamint 2004. április 29-i 2004/83/EK „elismerési” irányelve értelmében, melyek szintén átdolgozás alatt vannak. Másik célja azoknak a helyzeteknek a jobb kezelése, melyek során a tagállamok befogadó képessége rendkívüli nyomásnak van kitéve.

⁽⁴⁾ COM(2007) 301 végleges, megjelent 2007. június 6-án.

⁽⁵⁾ Ebben a témában az EGSZB már kifejtette nézeteit a 2008.3.12-i, a *Zöld könyv a jövőbeni Közös Európai Menekültügyi Rendszerről* tárgyában készült véleményében – előadó: An Le Nouail Marlière (HL C 204., 2008.8.9.).

⁽⁶⁾ Lásd a Tanács 343/2003/EK rendeletét (2003. február 18.) egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (HL L 50., 2003.2.25., 1. o.).

⁽⁷⁾ Lásd az EGSZB 2002. március 20-i véleményét a következő tárgyban: *Javaslat tanácsi rendeletre a harmadik országok állampolgárai által, egy tagállamban benyújtott menedékkérelem vizsgálásáért felelős tagállam kijelölése kritériumainak és mechanizmusának meghatározásáról* – előadó: Sukhdev Sharma (HL C 125., 2002.5.27.).

⁽¹⁾ Lásd 19. cikk (COM-2008/825-3).

⁽²⁾ Genf, 1951.

⁽³⁾ New York, 1967.

2.7. Fenntartva a jelenlegi dublini rendeletben szerepelő alapelveket, különösen azt, hogy a kérelem megvizsgálása iránti felelősséget – a család egységének védelme érdekében megállapított néhány kivételtől eltekintve – elsődlegesen az a tagállam viseli, amely a legjelentősebb szerepet töltötte be a kérelmezőnek a tagállamok területére történő belépésében és ottani tartózkodásában.

2.8. Megtartja a tagállamok egymással szembeni kötelezettségeinek alapvető részét és azokat a rendelkezéseket, amelyek meghatározzák a tagállamoknak a dublini eljárás hatálya alá tartozó menedékkérőkkel szembeni kötelezettségeit abban az esetben, ha ezeket a rendelkezéseket befolyásolják a tagállamok közötti eljárás menetét, vagy szükségesek a menedékkérel területén működő egyéb intézményekkel való koherencia biztosításához. A meglévő eljárási garanciáknak magasabb védelmi színvonalra történő emelésével az új rendelkezések csupán jobban meg kívánják felelni az eljárás hatálya alá tartozó személyek speciális igényeinek, pótolva védelmük hiányosságait.

A 2004/83/EK tanácsi irányelvvel való összhang biztosítása érdekében az átdolgozási javaslat kiterjeszti e rendelet hatályát a kiegészítő védelmet kérelmező (valamint a kiegészítő védelemben részesített) személyekre. Az eredeti 343/2003/EK rendelet ugyanakkor csak a menedékkérőkre vonatkozott. Az átdolgozás ezenkívül javít néhány rendelkezést annak érdekében, hogy biztosítsa a felelős tagállam meghatározására irányuló eljárás és rendszer zökkenőmentes működését, megerősítve a nemzetközi védelmet kérők jogi garanciáit és lehetővé téve számukra jogaik jobb védelmét.

Nagyobb jelentőséget tulajdonít a család egységének, a kísérő nélküli kiskorúak és más kiszolgáltatott csoportok védelmét célzó intézkedéseknek.

Végül a rendelet új eljárást vezet be a dublini rendszer szerinti átadások felfüggesztésére. Az új eljárás biztosítani kívánja, hogy a korlátozott befogadási és felvevőképességgel rendelkező tagállamokra nehezedő rendkívüli nyomás esetén a dublini rendszer szerinti átadások ne okozzanak többletterhet a tagállamok számára.

3. Általános megjegyzések

3.1. Ez a javaslat a menedékkérel terén a közös európai menekültügyi rendszer bevezetése érdekében kidolgozott cselekvési tervben bejelentett intézkedések körébe tartozik⁽⁸⁾, és illeszkedik az EGSZB által is kívánatosnak tartott harmonizáció keretébe. Figyelembe veszi a közös európai menekültügyi rendszerről szóló zöld könyvvel kapcsolatos konzultáció során napvilágra került hiányosságokat. Meg kell azonban állapítani, hogy nem kérdőjelezi meg – csupán kivételes esetekben – annak a tagállamnak a felelősségét a menedékkérel iránti kérelem megvizsgálásában, amelyre elsődleges szerep hárul a menedékkérel belépésében vagy tartózkodásában. Továbbá maga az Európai Bizottság javasolja az alaposabb módosítást a határidő pontosítása nélkül (a SEC(2008)

⁽⁸⁾ Az EGSZB véleményét nem kérték ki az „Eurodac”-rendelettel [COM(2008) 825] kapcsolatban javasolt változtatásokról. A Tanácsnak ez a 2000. december 11-i 725/2000/EK rendelete közvetlenül kiegészíti a dublini rendeletet.

2962/2963-2. sz. hatásvizsgálat „Figyelemmel kísérés és értékelés” fejezete, harmadik bekezdésének összefoglalása), és a kérelem benyújtásának helye függvényében határozná meg a felelősséget (COM(2008) 820, Indokolás 2. Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció).

3.2. Az EGSZB megjegyzi, hogy az Európai Bizottság által elfogadott javaslat egybeesik a tagállamok többsége által támogatott javaslattal, ugyanakkor emlékeztet arra, hogy maga az EGSZB már 2001 óta javasolja, hogy a kérelmező maga választhassa meg „mely tagállamnak nyújtja be kérelmét, figyelembe véve a gyors beilleszkedését meghatározó kulturális és társadalmi szempontokat”⁽⁹⁾. Megjegyzi továbbá a jövőbeni közös európai menekültügyi rendszer⁽¹⁰⁾ kapcsán, hogy álláspontját „számos civil társadalmi szervezet” és maga az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága is támogatja.

3.3. E fenntartások mellett az EGSZB helyesli, hogy új eljárást helyeztek kilátásba a dublini rendszer szerinti átadások felfüggesztésére olyan felelős tagállamok részére, amelyek további nyomásnak lehetnek kitéve.

3.4. Az EGSZB megjegyzi, hogy ezek az intézkedések a jogi és eljárási garanciákat szolgálják a menedékkérel iránti kérelmet benyújtó személyek alapvető jogai tiszteletben tartása érdekében.

3.5. Az EGSZB sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a **menedékkérel fogva tartását** nem nyilvánítják elfogadhatatlan gyakorlatnak – azokon az eseteken kívül, amikor jogilag megalapozott, hogy a menedékkérelnek csalási vagy késleltetési szándékai vannak. A fogva tartást csak bizonyos, úgynevezett „kivételes” esetekben helyezik kilátásba, de olyan kritériumok alapján, amelyek túl nagy mozgásteret hagynak az érintett tagállamoknak az elbírálásban, a menedékkérel védelmében fellépőket pedig számos, hosszadalmas eljárásra kárhóztatják.

3.6. Az EGSZB helyesli a jogorvoslat elvét minden határozat esetében, főként pedig azokéban, amelyek átadáshoz vezetnének, ugyanakkor úgy véli, hogy ezeket a jogorvoslati kérelmeket **felfüggesztő** hatályúnak kellene minősíteni, hogy a jogi biztosítékok tekintetében teljes hatásukat kifejhessék az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint.

⁽⁹⁾ Lásd a következőket:

- az EGSZB 2002. március 20-i véleménye a következő tárgyban: *Javaslat tanácsi rendeletre a harmadik országok állampolgárai által, egy tagállamban benyújtott menedékkérel vizsgálatáért felelős tagállam kijelölése kritériumainak és mechanizmusának meghatározásáról [Dublin II]* (COM(2001) 447 végleges) – előadó: Sukhdev Sharma (HL C 125., 2002.5.27., 28–31. o.).
- az EGSZB 2008. március 12-i véleménye a következő tárgyban: *Zöld könyv a jövőbeni Közös Európai Menekültügyi Rendszerről* (COM(2007) 301 végleges) – előadó: An Le Nouail Marlière (HL C 204., 2008.8.9., 77–84 o.).

⁽¹⁰⁾ Zöld könyv a jövőbeni Közös Európai Menekültügyi Rendszerről, COM(2007) 301.

4. Részletes megjegyzések

4.1. A preambulumbekendésekkel kapcsolatban

4.1.1. A család egységéről (12): ugyanazon család tagjai által benyújtott kérelmek együttes elbírálása ne csupán azt célozza, hogy „ne válasszák szét az egy családhoz tartozó családtagokat”, hanem azt is, hogy **biztosítsák** a nemzetközi védelmet kérő személyek családi **újraegyesítését**, az egyes kérelmezők, nevezetesen a nők önálló jogainak tiszteletben tartásával.

4.1.2. Az EGSZB határozottan támogatja azt a javaslatot, hogy **bármely tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy** – elsősorban humanitárius okokból – **eltérjen a felelősségi feltételektől (14).**

4.1.3. A felelős tagállamnak való átadásra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos jogorvoslati jogot (16, 17) **felfüggesztő** érvényűnek kell minősíteni oly módon, hogy az ne mondjon ellentétet céljának ⁽¹⁾.

4.1.4. A genfi egyezményt alkalmazva a menedékkérők **fogva tartására (18)** csak „különleges körülmények között” kerülhet sor. A javasolt szöveg preambulumbekendéseivel ellentétben ezek a különleges körülmények itt nem kerülnek meghatározásra. Az EGSZB úgy véli, hogy egy menedékkérő fogva tartására csak abban az esetben kerülhet sor, **ha kérelmét azt követően nyújtotta be, hogy az ellene érvényben lévő kiutasítási vagy kitoloncolási intézkedésről értesítették.**

4.2. Tárgy és fogalommeghatározások (I. fejezet, 1. és 2. cikk)

4.2.1. Az EGSZB nem érti, miért kerül a fogalommeghatározások közé a „**szökés veszélye**” (2. cikk, 1) pont), holott ezt a fogalmat a rendelet átdolgozásának további szövegében a „fogva tartás” eseteinek meghatározására alkalmazzák. Mindenesetre hangsúlyozza, hogy körül kell határolni a „**jogszabály által meghatározott tárgyilagossági kritériumokon nyugvó olyan alapos okok**”-at, amelyek lehetővé teszik egy átadásra vonatkozó határozat hatálya alá tartozó személy szökése kockázatának mérlegelését; ezeket az okokat kompetens törvényszéknek kell megítélnie a védelem jogainak tiszteletben tartásával, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményrel összhangban.

4.3. Általános elvek és biztosítékok (II. fejezet, 3–6. cikk)

A tájékoztatáshoz való jog

4.3.1. A menedékkérőt tájékoztatni kell „az átadási határozattal szembeni jogorvoslat”-hoz való **jogáról**, továbbá információt kell kapnia **az ehhez rendelkezésre álló eszközökről**, tehát nem csupán a lehetőségről kell tájékoztatni (4. cikk (1) bek. e) pont).

⁽¹⁾ Gebremedhin c) határozat, Franciaország; Az emberi jogokról és alapjogokról szóló európai egyezmény (2007. április 26.): az Európa Tanács emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezménye, 1950. 3. és 13. cikk, a kínzás vagy rossz bánásmód veszélye által okozható jóvátehetetlen károsodás, felfüggesztő érvényű jogorvoslat. 66. és 67. bekezdés: <http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=816069&portal=hbkm&source=externalbydocnumber&table=F69A27FD8FB86142BF01C1166DEA398649>.

4.3.2. Az EGSZB úgy véli, hogy ha csupán annyi kerül rögzítésre, hogy a „tájékoztatást írásban és olyan nyelven kell nyújtani, amelyet a kérelmező ésszerűen feltételezhetően megért”, akkor a hatóság képviselőit mérlegelési jogkörrel ruházzuk fel, holott nincs rá biztosíték, hogy elegendő nyelvi kompetenciákkal rendelkeznek ennek gyakorlására (4. cikk (2) bek.). Kívánatosnak tartja annak pontosítását, hogy a tájékoztatást **olyan nyelven** kell megadni, **amelyről a kérelmező elismeri, hogy érti.**

A kiskorúak részére biztosított garanciák

4.3.3. Ha minden eljárásban „a gyermek elsődleges érdekeit” kell szem előtt tartani (6. cikk (1) bek.), pontosan le kell írni, hogy ez a **nemzetközi gyermekjogi egyezmény 3. cikkének (1) bekezdése** alapján történik azért, hogy erre a jogi szempontra a bíróságok előtt is hivatkozni lehessen.

Eltartott hozzátartozók (11. cikk (1) bek.)

4.3.4. A szöveg homogenitása érdekében a „**nemzetközi védelmet kérő**” kifejezést „menedékkérő”-re kell módosítani.

4.3.5. Az, hogy a kérelmező kívánságát „írásban” kell megfogalmazni, korlátozza a kérelmező kifejezési lehetőségeit, ami ellentmond a szöveg szellemének. Helyesebb lenne pontosítani: **ez a kérelem megfogalmazható bármely formában, amely lehetővé teszi a hatóságok számára annak rögzítését (írás, beszélgetés, kérdőív).**

Mérlegelési záradékok (IV. fejezet 17. cikk)

4.3.6. Az EGSZB helyesli, hogy a „**kérelmet elutasító határozatban [a megkeresett tagállamnak] meg kell adni az annak alapjául szolgáló indokokat**” (17. cikk (2) bek., **harmadik bekezdés**). Úgy véli, hogy azt is pontosítani kellene, hogy „**amennyiben két hónapon belül nem születik meg a válasz, a megkeresett tagállam felelős a kérelem vizsgálatáért**”.

Az átvételre és visszavételre vonatkozó eljárások (VI. fejezet, 20–31. cikk)

4.3.7. Az EGSZB arra ösztönzi a tagállamokat, hogy amilyen gyorsan lehetséges – de mindenképpen az Európai Bizottság által ajánlott határidőn (az Eurodac esetében két hónapon, a többi esetben három hónapon) belül – adják ki a visszavételre irányuló megkeresést (23. cikk (2) bek.).

4.3.8. Ha az a szándékunk, hogy a megkereső a lehető legteljesebb tájékoztatást kapja egy általa értett nyelven, akkor nem elegendő az a megfogalmazás, hogy az értesítést „olyan nyelven, amelyet a személy ésszerűen feltételezhetően megért” kell adni (25. cikk (1) bek.). Ugyanúgy, ahogyan a 4. cikk (2) bekezdése esetében, az EGSZB szeretné, ha pontosítanák, hogy a tájékoztatást **olyan nyelven** kell megadni, **amelyről a kérelmező elismeri, hogy érti.**

Pontosítani kell, hogy a jogorvoslat **felfüggesztő érvényű (25. cikk (2) és 26. cikk (1) bek.)**, ahogyan fentebb is **(16. és 17. preambulumbekkezdés)**:

4.3.9. Az EGSZB számára ellentmondásosnak tűnik a (felfüggesztő érvényű) **jogorvoslat** előmozdítása olyan kérelmező számára, aki átadási határozat hatálya alá esik, és mindemellett annak támogatása, hogy az érintett ne maradhasson az adott tagállam területén a fellebbezési vagy felülvizsgálati kérelme elbírálásáig **(26. cikk (3) és (4) bek.)**.

4.3.10. A genfi egyezmény azon elvének támogatása érdekében, mely szerint a tagállamok senkit sem **tarthatnak fogva** kizárólag azon az alapon, hogy az érintett nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be **(27. cikk (1) bek.)**, az EGSZB azt javasolja, hogy **a 27. cikk (3) bekezdése előzze meg ugyanezen cikk (2) bekezdését**, érvényre juttatva így a fogva tartás alternatív megoldásait.

4.3.11. Az EGSZB egyetért azzal, hogy explicit módon ki kell mondani, hogy kizárólag a **kísérlettel rendelkező** kiskorúakat lehet fogva tartani **(27. cikk (10) bek.)**.

Kelt Brüsszelben, 2009. július 16-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Mario SEPI
